

Az Egyházi Képviselő Tanács ülése 2004. március 27.

Az Egyház Elnöksége 2004. március 27-re hívta össze az Egyházi Képviselő Tanács 2004. első harmadévi ülését.

A meghívó mellékletét képezte a püspöki jelentés, amely magában foglalta a 2003. október 4-én megtartott EKT ülése óta eltelt időszak eseményeit, a Heltai Kft. beszámolóját, a zárszámadást és 2004. évi költségvetés tervezetét, az Unitárius Alapítvány beszámolóját, valamint a könyvtár és levéltár beszámolóját, végezetül az Egyház 2003. zárszámadását és a 2004. évi költségvetés javaslatát. Az utóbbi kettőt egyébként előzőleg az Elnökség megtárgyalta és elfogadásra javasolta az EKT részére.

A meghívottak néhány igazolt kivétellel teljes számban megjelentek és így a gyűlés határozatképesként hozhatta meg döntéseit.

A megnyitót követően először a püspöki beszámolóval kapcsolatos észrevételeket tárgyalta meg a gyűlés. Jóllehet ezek az észrevételek nem annyira magával a beszámolóval voltak közvetlen kapcsolatban, hanem inkább személyes jellegűek voltak, mégis tisztázásuk az EKT feladata volt. Ezt követően a gyűlés a beszámolót elfogadta.

Nem volt érdemi vita a Heltai Kft, valamint az alapítvány beszámolóival kapcsolatban sem, amelyek ugyancsak elfogadásra kerültek.

A könyvtár és levéltár beszámolója ugyancsak elfogadásra került, annak kihangsúlyozásával, hogy a pályázatok által elnyert támogatásból lehetőséghez képest jelentősebb hányadot fordítsanak a könyvtári állomány gyarapítására és a beszerzésnél vegyék figyelembe a Heltai Kft. könyvesbolt közreműködését.

A beszámolók elfogadása után a főgondnok tartotta meg értékelő beszámolóját, melynek keretében először sorra vette az elmúlt gyűlés határozatait, annak végrehajtását, illetve egyenként kérte azok részletes megtárgyalását.

Ismételten a beszámoló leglényegesebb részét képezte az egyházi ingatlanok visszaadásával kapcsolatos helyzet ismertetése, melyekből kitűnt, hogy bár mind a Hőgyes Endre utcai, mind a Nagy Ignác utcai templomos ingatlanok helyzetében a múlt év végén körvonalazódott a kedvező megoldás, mégis ennek ellenére megtorpanás volt tapasztalható.

Ennek érdekében mind a Parlament mind a Kormány valamint az illetékes önkormányzati vezetőket megkeres-

te az Elnökség a rendezés érdekében, azonban ezekre a gyűlés időpontjáig válasz nem érkezett.

Ismertetésre került az Alaptörvény módosításával kapcsolatos folyamatban lévő bizottsági munka, a nyugdíjtörvény előkészítése, ingatlanok bérbeadásra illetve eladása, az UNIOSZ helyzete, a lelkesítő jelentések összesítő adatainak ismertetése, az Unitárius Élet szerkesztőségében bekövetkezett változások.

Mindezen témákat megtárgyalva az EKT a főgondnoki beszámolót elfogadta. Ezek után előterjesztésre került a 2003. évi zárszámadás és a 2004. évi költségvetés.

Főgondnok rámutatott, hogy a zárszámadás hosszú időszak után először zárt jelentős pozitívummal, annak ellenére, hogy 2003-ban jelentős keresetnövekedés biztosítása mellett ugyancsak jelentős összegeket lehetett biztosítani egyházközségi pályázatok fedezetére, valamint a nyugdíjalap növelésére.

Ugyanezeket a szempontokat lehetett érvényesíteni a 2004. évi költségvetés összeállításánál, azzal hogy az év végi zárás jelentős pozitív átvitelt irányzott elő a 2005. év részére.

Mindkét anyagot a jelenlévők részletesen megtárgyalták, a feltett kérdésekre és észrevételekre választ kaptak, majd annak tudomásulvételével mind a zárszámadás mind a költségvetés elfogadásra került.

Ezt követően az EKT elfogadta az Elnökség előterjesztését, hogy előreláthatólag 2004. november 5–6-án ünnepi megemlékezést tart az Egyház Nagyharsányban az 1574-ben megtartott hitvita évfordulóján.

Ugyancsak bejelentésre került a győri lelkesítő által korábban szétküldött összeállítás és az azzal kapcsolatosan elrendelt bizottság felállítása.

Végezetül főgondnok rövid idézetet olvasott fel az 1597-ben elhunyt Enyedi György unitárius püspök egyik prédikációjából, amelyben a tisztségviselők szerepét részletezi a gyülekezetek életében, mint összetartó köteleket és a törvények megőrzőjének zálogát.

Mindezeket követően az EKT befejezte munkáját annak reményében, hogy az elfogadott határozatok az Egyház javát szolgálják és biztosítják zavartalan működését az elkövetkező időszakban is, ha a „tisztségviselők” és a gyülekezet egyazon akarattal munkálkodik a múlt megőrzése mellett a jövő építésében.

Mikó István

Egyházunk nevének védelme érdekében

Főtisztelendő Egyházi Képviselő Tanács!

A püspöki beszámolóban foglaltak mellett még további két olyan kérdést szeretnénk megemlíteni, amelyek – azt hiszem – alaposabb odafigyelést érdemelnek:

I.

Az utóbbi időben egyre gyakrabban találkozhatunk azzal a jelenséggel, hogy *Egyházunk nevével valakik önkényesen egészítik ki, illetve toldják meg olyan jelzőkkel, amelyek egyrészt nem indokoltak, másrészt nem is törvényesek.*

Ilyenek pl. „**Szabadelvű**” Unitárius egyházközség, vagy Unitárius „**Univerzalista**” alapítvány, illetve ekg. stb.

Egyházunk alapítását 1568-ban a tordai Országgyűlés határozata tette lehetővé és „UNITARIUS” megnevezéssel az 1571-ben Marosvásárhelyen tartott Országgyűlés nyilvánította **törvényesen „bevett” vallásfelekezetté (egyházzá).**

Az 1848 és 1895-ben tartott országgyűlések ugyanezt erősítették meg, és ez a név úgy a XIX. és XX. századokban

– egész napjainkig – úgy a hazai, mint az utódállamok törvényhozásában megmaradt.

Unitárius Egyházunk törvényesen bevett és ezzel törvényesen védett megnevezéssel csak úgy, kedvtelésből játszódzni nem lehet! Akármilyen adalékkal megtoldott nevünk **már nem az az egyház** (felekezet) amelyet 430 esztendővel ezelőtt bevetté nyilvánított a törvény, hanem egy **egészen új vallási tákolmány**, amelyet az illetékes fórum ma egyszerűen szektának minősít, és besorol a 200-nál több hazai szekta közé.

(A könnyebb megértés kedvéért a mai közéletből vett példát hozok fel: A valamikor volt Kisgazda párt, vagy a Kereszténydemokrata párt, mára 3–4 különálló, egymástól független párttá alakult úgy, hogy az addigi elnevezést többnyire **egyetlen szóval** változtatták meg.)

Lehet, hogy körülöttünk sokan örülnének, ha mi is elveszítünk törvényesen bevett minőségünket, és *szekttá válnánk*. Ez számunkra katasztrófális következményekkel – esetleg teljes megszűnésünkkel – járna. Ezt a szívességet ne tegyük meg senkinek!

További érvek:

– *Eppen eléggé szabadelvűek vagyunk amúgy is, olyannyira, hogy keresztény testvér-egyházaink az ökümené keretében már ezt is nehezményezik.*

– *Univerzalisták nem vagyunk, de erre nincs is semmi szükségünk. Ez a megnevezés a mi esetünkben egyszerűen értelmetlenség.*

– *Ezek helyett jobb, ha megőrizzük Őseink hagyatékát úgy, ahogy azt Ők reánk bízták, tehát elsőrendű kötelességünk!*

– *Ne majmoljuk nyugati testvéreinket se, mert ők is csak az ottani körülményekhez alkalmazkodva látták el adalékkal a tőlünk átvett felekezet nevét.*

– *Őket utánozva, nem fognak minket többre becsülni, inkább szánakozva lenéznek miatta.*

– *A nyugati unitáriusoknak éppen a mi „ősiségünkre” van szükségük! Ők nálunk a sok évszázados gyökereiket keresik és tisztelik. Aki akarta, láthatta, hogy valahányszor nálunk (főleg Erdélyben) járnak, milyen nagy örömmel veszik tudomásul tradícióink ápolását és megőrzését.*

– *Sem valamilyen érdek, vagy szükség nem indokolja a giccses névváltoztatást, és jó volna, ha lelkészeink határozottabban védenék meg azt, aminek a megőrzésére hivatásuk kötelezi őket.*

Ha mindezek ellenére valaki új szektát akar alapítani, – lelke rajta – megteheti, hiszen arra a mai viszonyok között korlátlan lehetősége van.

A mi Egyházunk megnevezését, alapelveit és törvényeit a világon egyetlen illetékes szerv, a ZSINATUNK határozhatja meg és senki más!

Eppen ezért hagyjuk el ezt a veszélyes játszadozást Egyházunk nevével. Aki használni nem tud, meggondolatlan felelőtlenségével legalább ne ártson.

II.

A mai rohanó életben, amikor csaknem minden a gazdasági kérdések körül forog, egyre nehezebb a híveket az aktív egyházi élethez közelíteni.

Ebben a munkában lelkészeinknek nagy segítségére lehetnének **egyházközségi énekvezéreink (kántoraink)** akinek ALAPTÖRVÉNYÜNK 104 § f. pontja szolgálati kötelezettségévé teszi: *...„énekkart alakítani, és azzal az istentiszteleteken és egyéb alkalmakkor egyházi énekek előadásával részt venni.”*

Számtalan tapasztalat igazolja, hogy azok a hívek akiknek egyházközségen belül valamilyen „feladata” van, sokkal közelebb állónak érzik magukat Egyházunkhoz, és az istentiszteleteken is szívesebben vesznek részt. Sokszor velük jönnek hozzátartozóik is.

Sokak számára **kellemes élmény énekkarban szerepelni**, ahol arra lehetőség van.

A DUNA TV. 2004. márc. 14-i adásában láthattuk, hogy az *Aranyosrákos-i* – mindössze 400 lelket számláló – *ekg.-nek pl. olyan énekkara van, hogy annak TV-szereplése is dicséretére válik.*

Látható tehát, hogy *kis egyházközségekben is lehet jó kórust szervezni* – ilyen nálunk is akad – nem is beszélve a több ezer lélekszámú egyházközségekről.

Tisztelettel javasolom egyházközségi énekvezéreink figyelmét felhívni erre a törvényes kötelezettségükre és egyben az Egyház részéről minden segítség megadását, hogy ez a tevékenységük minél eredményesebb lehessen.

Dr. Murvay Sámuel
tiszteletbeli főgondnok (Eger)

A megújult Unitárius Könyvesbolt megnyitása

Püspöki áldás

A Magyarországi Unitárius Egyház székháza, egyben püspöki palotája, benne a templommal és a Budapesti Egyházközség lelkészi hivatalával a 1055 Budapest, Nagy Ignác utca 2-4. szám alatt található.

A gyönyörű épülettömb másik oldalának címe: Szalai utca 13. szám, ahol jelenleg még állami tulajdonú bérleményben ügyvédi iroda működik.

A harmadik oldalon az Alkotmány utca 12. szám alatt található az egyház által 1995-ben alapított Heltai Gáspár Kft. irodája és az általa működtetett Unitárius Könyvesbolt.

Nem mintha nem tudná a kedves olvasó, hogy hol található a könyvüzlet, de így lelki szemeimmel és a valóságban is sokszor körbejárom ezt a különösen szép neogótikus épületet, ami a neves építőművész és műegyetemi tanár, Petz Samu tervei alapján készült el 1890-ben.

Immáron több mint 10 éve, hogy az egyház az államtól visszakapta az épület tulajdonjogának 51%-át, de a 49%-nyi rész felett még ma sem rendelkezik.

Igy csak a visszakapott részekben lehet fokozatosan felújítva az egyháznak megfelelő funkciókat kialakítani, és az épületrészeket hasznosítani.

Az egyház gazdasági tevékenységét segítő Heltai Gáspár Kft. a visszakapott helyiségekben 1996-ban nyitotta

meg először az Unitárius Könyvesboltot, ami azóta is folyamatosan működik, és fontos ablakszerepet tölt be a világ felé.

Ezen át be lehet tekinteni az egyház életébe, irodalmába, az unitárius egyház erdélyi és magyarországi történetébe.

Az egyház ezen keresztül is kitérül, az üzletben mint egy kirakatban ismerteti meg magát minden olvasni szerető emberrel.

Ez a szellem érezhető volt a 2003. év végéig működő üzlethelyiségben is, de annak egyre romló műszaki állapota, felújításának magas költségigénye nem tette lehetővé az üzlet fejlesztését.

Az utóbbi 2 évben a Heltai Gáspár Kft.-ben folytatott következetes költséggazdálkodás eredményeként reális célként tűzhattük ki a mellettünk levő, eddig bérbé adott felszabaduló üzlethelyiség felújítását, és abban a könyvesbolt kialakítását.

Ezért a 2003. év végén az Alkotmány utca 12. szám alatt levő, szintén egyházi tulajdonú másik üzlethelyiségbe költöztettük át a könyvesboltot.

Az új helyiségek felújítása, világítástechnikájának megtervezése, az üzlet berendezésének, díszének kialakítása a Heltai Gáspár Kft. saját elképzelése és dolgozóinak áldozatos munkája révén valósult meg, természetesen az egyház vezetésének jóváhagyása mellett.

A kivitelezés során megfelelő referenciával rendelkező unitárius szakvállalkozókat részesítettünk előnyben.

A szakipari munkák koordinálását és helyszíni irányítását Gergely Feliciánné Éva asszony látta el folyamatosan a felújítás két és fél hónapja alatt, rendkívüli lelkiismeretességgel, amit ezúton is meg kell köszönnünk neki.

A felújítás, átköltözés és berendezés költségeinek fedezetét 90%-ban a Heltai Kft. saját gazdálkodásából teremtette elő, a Magyarországi Unitárius Egyház 10%-al járult hozzá a könyvesbolt újjászületéséhez.

A Könyvesbolt ünnepélyes másodszeri megnyitására 2004. március 30-án került sor, melyen az örvendetesen

nagyszámú vendég és érdeklődő mellett a Magyar TV1, és a kerületi TV is jelen volt.

Megnyitóbeszédében **Rázmány Csaba** püspök úr a hely szellemét, mint a tudás, a művelődés és az alkotó erő forrását emelte ki.

Az unitárius vallás természetes, befogadó jellegének megfelelően az Unitárius Könyvesboltban egyre bővülő választékban kaphatók más magyar történelmi egyházak kiadványai is.

Püspök úr megnyitója végén megáldotta a könyvesboltot.

Dr. Szij Rezső művészettörténész tanár úr megnyitójában a könyvesbolt kulturális szerepét, a magyarságot megőrzésében betöltendő fontosságát hangsúlyozta.

Méltatta **Kóvágo Nagy Imre** fiatal erdélyi festőművészt, aki az ez alkalomból kiállított 6 festményével mutatkozott be.

Gergely Felicián, a Heltai Gáspár Kft. mentoraként, és a megnyitó házigazdjaként ismertette az üzlet kialakításának módját, céljait, könyvválasztékát, nyitva tartásának rendjét.

Az egyházi, és magyar történelmi könyvek, kiadványok terjesztésében meghatározó szerepe van a megújult könyvesboltnak.

Időszakos festmény-, illetve szoborkiállítások rendezésével hagyományt szeretnénk teremteni, ezzel is emelve a könyvesbolt kulturális szerepét.

Mikó István főgondnok úr záróbeszédében a könyvesbolt felújítás példáján keresztül mutatva utalt arra, hogy ebben a gyönyörű épületben milyen szépségek vannak még, amiket az épület tulajdonjogának visszaadását követően fokozatosan felszínre lehet hozni.

A meghívó programjának megfelelően a megnyitó után **Szinte Gábor** művészettörténész tanár úr dedikálta két nagy sikerű könyvét: „Séták Velence és Firenze titkai körül” és „Róma-Nápoly-Apulia titkai” címmel.

A könyvesbolt két fő falát egy-egy festménye díszíti: az egyikken Vajdahunyad vára, a másikon a kolozsvári Szent Mihály templom látható.

A megnyitó egészén végigvonuló hangulatos keretet adott **Dinnyés József** daltulajdonos, aki megzenésített verseket, zsoltárokat, erdélyi dalokat adott elő saját gitárkísérettel.

A püspöki fal

Az ünnepség záróakordjaként a Heltai Gáspár Kft. a felújítás egyedi ötletével lepte meg a jelenlévőket: a Magyarországi Unitárius Egyház püspökeinek arcképeivel koszorúként övezve az üzlet díszhelyén kifüggesztve állandó kiállításként látható **Bence Márton** püspök úr lelkészi palástja.

A feldíszített falat **Rázmány Csaba** püspök úr és **Mikó István** főgondnok úr leplezte le.

A megnyitóünnepség alkalmat adott a könyv-

üzletet már ismerők, egyházi tagok és más felekezethez tartozók, vendégek és érdeklődők találkozájára, ismerkedésére is.

A könyvesbolt kirakataiban és középső részén könnyen mozgatható állványokat alakítottunk ki a könyvek bemutatására, melyek lehetővé teszik, hogy ezek félretolásával és székek elhelyezésével könnyen nézőtérré alakítható át az üzlet.

Igy 50–60 néző részvételével zenés esteket, író – olvasó találkozókat lehet tartani.

A Heltai Gáspár Kft. tagja a Magyar Könyvkiadók és Könyvterjesztők Egyesületének /MKKE/.

Kizárólagos forgalmazói vagyunk a magyarok által Svájcban létrehozott Európai Protestáns Magyar Szabadegyetem /EPMSZ/ által kiadott könyveknek.

Az egyházi, szépirodalmi, magyar történelmi és mai bestseller könyvek mellett nyitottunk egy „antikvár sarkot” az új üzletben, ahová várjuk adományként az olvasni szeretők azon könyveit, amelyek még jó állapotúak, de a lakásukban nélkülözhetők.

Közel 50 kiadóval vagyunk kapcsolatban, a megjelenő könyveket a vevőinknek meg tudjuk szerezni. Önfenntartó, gazdálkodó cékként működünk, ezért minden bevétel fontos számunkra.

A könyvszerető, utcáról betérő vevőink mellett természetes elvárás az, hogy az Unitárius Egyház Könyvtára is nálunk szerezzé be a működéséhez, választékbővítéséhez tervezett könyveket.

A megnyitott könyvesbolt

A megnyitásról készült felvételt a TV1 2004. április 5-én, az Örömhír című műsorban mutatta be.

A felújítás során a munkánk iránt érdeklődők részéről a tevőleges segítséget, a segítő szándékot a megújuló üzlet iránti várakozást tapasztaltuk, ami különösen a sikeres megnyitó után a jól végzett munka örömeivel tölt el bennünket.

Az üzlet forgalma azóta jelentősen megnőtt, és reményt ad arra, hogy a Heltai Gáspár Kft. profiljába illően a régi hagyományokat folytatva, a kiadványok forgalmazása mellett, a könyvkiadás feltételeit is meg tudjuk teremteni.

Kelemen Attila,
a Heltai Gáspár Kft. ügyvezetője

„Akiért a harang szól”

(Utunk Európába)

A Miniszterelnöki Hivatal, Medgyessy Péterrel az élen még a farsang idején megkereste egyházainkat azzal a kérelemmel, hogy május 1-re virradó éjszaka pontosan éjfélkor szólaljanak meg a templomok harangjai az uniós csatlakozás alkalmával, hogy ezzel is ünnepélyesebb legyen az a pillanat. Azon az éjszakán templomunk harangjai is több mint negyedórán keresztül zúgtak a fűzesgyarmati csendes éjben. Amikor elhallgattak, a nagy csendben templom-

munk előtt ülve, eszembe jutottak a Nobel-díjas Hemingway szavai, és feltettem kérdésként magamnak: Kiért is szól a harang egy kis alföldi unitárius templom tornyában?

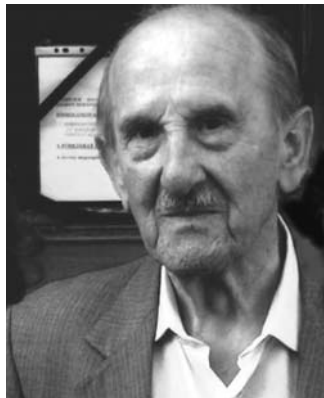
Gondolatok, érzések váltották egymást agyamban, lelkemben, és a válasz hamar megfogalmazódott: a Hazánkért, Hazámért! Mert az ünneplés elmúlik, mint ahogy városunkban is túl vagyunk rajta, de a Haza marad, és

nemcsak a trianoni határok által bekerített terület, hanem már Erdély és Kárpátalja kivételével (de jönnek ők is nemsokára!) – hála az Istennek! azok is, akik – hisszük – hogy az Anyaországnak nem lesznek többé mostohagyermekai. Juhász Ferenc költői látomásában gyönyörűen fogalmazta ezt: „Emeld föl fejedet / büszke nép! / Viselted a világ / szégyenét! / Emelkedj magasba / kis haza, / te, az elnyomatás / iszonya! / Emeld föl szívedet / nemzetem: / lán-golj on a világ- / egyetem!” / *Himnusz-töredék* /

„Emelkedj magasba kis haza! – ezért szóltak a mi harangjaink azon az éjszakán. Légy Európa és a Nagyvilág büszkesége. Máskor is, ha ünnepelni kell, szólani fognak a harangok. Imádkozni és dolgozni fogunk Erted, hogy megmaradj drága kicsi Hazánk, Magyarországnak, és ahogy József Attila írta: „édes Hazám, fogadj szívedbe, / hadd legyek hűséges fiad!”

Balázsi László

ID. KELEMEN ATTILA BÚCSÚZTATÁSA

Kelemen Attila, 89-évvél ezelőtt, 1915-ben született Erdélyben, a Székelyföld szívében Felsőrákoson, egy székely nemesi család harmadik fiú gyermekeként. Amint azt már említettem a család unitárius lelkészi dinasztia, melyből az ismertebb nevek: dédapja Kelemen István szabadi lelkész, nagyapja Kelemen Albert Marosvásárhely első unitárius lelkésze, és édesapja szintén Kelemen István, felsőrákosi unitárius lelkész és esperes, aki 47-éven át, szolgálta a falu közösségét. 1916-ban az orosz front elől, három gyermekével menekülve, **Füzesgyarmatra kerül, ahol egy éven át végzi a lelkészi teendőket.** Kelemen Attila, elhunyt testvérünk, elemi iskoláit Felsőrákoson végezte, majd Kolozsvárra került az Unitárius főgimnáziumba, ahol már két testvére is tanult. 1936-ban érettségizik, ami után a vargasi és közepi bányákban, fizikai és adminisztratív munkát végez, mindaddig, míg be nem hívják katonának. A moldovai Jászvárosba vonul be katonai szolgálatra. Leszerelése, és Erdély visszacsatolása után Kolozsváron a börtöngárban, majd Brassóban helyezkedik el. Közben behívják a magyar hadseregbe, ahol karpaszományos kiképzésben részesül. A II. világháború eseményei közben többször kapott katonai behívót, és egy ilyen alkalommal történt utazása során ismerte meg **1943 őszén a Sopronban** végzett óvónőt, későbbi hitvestársát, aki pont Felsőrákosra kapta kinevezését. 1944 őszén Székelyszentléleknél orosz fogságba esett, ahonnan egy év múlva 45 kilósan tért haza, rettenetes egészségi állapotban. Azonban a megpróbáltatásokat, rendkívüli önfegyvellemmel és töretlen hittel viselte el.

1946-ban kötött házasságot Vajda Olgával, mely házasságot a Gondviselő Isten két fiúgyermekkel áldott meg: Attilával és Zsolttal.

1945-ben véglegesen Magyarországon telepszik le, ahol székely szorgalmának köszönhetően az élet előlről kezdve, hogy családját becsülettel eltarthassa, belevág egy új szakma tanulásába és így lesz belőle, adófelügyelő, majd adóellenőr. Mindannak ellenére, hogy munkáját becsületesen végezte, az emberek segített, szellemisége, de főleg papi családból való származása nem illett bele a kor politikai világába, aminek következtében menesztették munkahelyéről. Több helyen is próbálkozott munkakereséssel, de a kommunista rendszer mindenhol bezárta előtte az ajtót. Nagyon sok kellemtelenség után, kedvezett a szerencse és egy újabb tanfolyam, és átképzés után végre el tudott helyezkedni a berettyóújfalui Földhivatalban.

KÜSZÖB

*Mint napsugár az őszi szélben,
Hol gyengébben, hol erősebben
Csillan a fény a tekintetében.
Kemény tél jön a szomorú őszi,
Mind nehezebben lép fel közben
Az egyre magasabb küszöbre.*

*Csendben lopva a métereket
Indul megmászni a következő
Nyolcvankilencedik emeletet.
Havasok közül két lépés között
Visszatekint a legdrágább öreg,
Mielőtt átlép egy újabb küszöböt.*

*Fölötte már a hegyoromnak,
Ahol száz méter minden emelet,
Ahonnan emlékek záporoznak,
Apám szíve a legnagyobb erő,
Szelleme vigyazza az utódokat,
Amivel minden küszöb legyőzhető.*

*Embert próbáló hosszú útján,
Amerre székely sorsa éveken át
Nevében vitte az Isten ostorát,
Mind gyakrabban juttatja eszembe,
Hányszor segített nekem is Apám
Átlépni a következő akadályt.*

*Többet adtál, mint egyszerű életet,
Mindent, amit egy Apa megtehetett,
Vállaidról az egyre súlyosabb követ,
Amit rádrakott kilenc évtized,
S terhet viselned egyre nehezebb,
Segítenék levenni, ha még lehet.*

*Zúgó, tiszta erdélyi szelek hozta
Nevedet őrzöm nevem hallatán,
Úljuk együtt születésnapodat is
Augustus tizennyolcadikán!
Ma felnézek magas küszöbödre, és
Köszöntlek Névnepod új lépcsőfokán!*

**Apám névnapjára,
Kelemen Attila, 2004. január 7.**

1957-ben Budapestre költözik a család, hogy a fiuknak meglegyen a jobb tanulási lehetőség. Id. Kelemen Attila rengeteget dolgozik, amiért sok elismerést és kitüntetést is kap, de a legjobban munkatársai, elismerésének örvendett. Szerette a tisztaságot, a rendet, a szabadságot, a tiszta levegőt, és a kerti munkát. A rajongásig szeretett Erdélyétől, a Székelyföldtől, Erdővidéktől soha nem szakadt el egy percre se. Amikor csak tehetette, itthonról ment haza, Erdélybe, érettségi találkozókra, Kolozsvárra, szülőfalujába Felsőrákosra, megnézni a szülőházat, a templomot, felidézni a gyermekkort, a gyökereket... 40 évi munkaviszony után 1975-ben nyugdíjba vonul, de utána még sokáig dolgozik. **Legnagyobb örömét az unokáiban lelta, Agota, Kata és Kinga**, akik bearanyozták életét. Csodálatraméltó volt a megmaradásba vetett hite, családjáé hitvestársa iránti szeretete, a szülőföld és vallása iránti elkötelezettsége. 2003 évben nagyon megromlott egészsége, amin már sem a gondoskodó ápolás, sem, a rengeteg gyógyszer nem tudott segíteni. Szeretett otthonában, hitvestársa mellett érte a halál, 2004. március 29-én. Szélid, jólelkű, becsületes, mindenkin segítő, és mindenki által szeretett jó ember volt id. Kelemen Attila. Unitárius hite, székely lelkülete segítette át az élet megpróbáltatásain, és mindig talpra tudott állni, mindaddig, míg ezt egészsége lehetővé tette. Nemes jellemét, soha el nem felejthető alakját, mosolyát és kedves hangját, gyermekei és unokái viszik tovább és mentik át az utókornak. Szerető fia ifj. Kelemen Attila, a Bartók Béla Unitárius Egyházközség presbitere, Főtanácsunk tagja, az Unitárius Heltai Kft. ügyvezető igazgatója, akinek szívében mélyen él az Unitárius Egyház iránti szeretet és tisztelet, egyik, édesapja halála utáni beszélgetésünk alkalmával, ezeket mondta: fiaként már nem tudom Neki megköszönni az életet, a sok törődést, nevelést és tanítást, mindazt, ami emberré tett

Áldott legyen ezért egy Istenünk és apám emléke!
Úgy legyen!

Lejegyezte: Rázmány Csaba püspök